

150

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 20 czerwca 1953 r.

w sprawie zwalczania chorób oraz tępienia chwastów i szkodników na plantacjach wikliny koszykarskiej.

Na podstawie art. 2, 3, 8 i 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. z 1927 r. Nr 103, poz. 922, z 1932 r. Nr 67, poz. 622 i z 1937 r. Nr 21, poz. 131) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się obowiązek zwalczania chorób oraz tępienia chwastów i szkodników na plantacjach wikliny koszykarskiej.

§ 2. 1. Zwalczanie chorób oraz tępienie chwastów i szkodników na plantacjach wikliny koszykarskiej przeprowadza się przez:

- 1) wypalanie plantacji, zaatakowanych lub zagrożonych przez choroby, chwasty i szkodniki;
- 2) mechaniczne tępienie chwastów na plantacjach;
- 3) wycinanie na plantacjach w sezonie zimowym porostu wiklinowego przy samej karpinie (pniu);
- 4) zwalczanie środkami chemicznymi na plantacjach chorób, chwastów i szkodników.

2. Prezydya wojewódzkich rad narodowych wydają szczegółowe przepisy ustalające sposób zwalczania cho-

rób oraz tępienia chwastów i szkodników na plantacjach wikliny koszykarskiej.

§ 3. Prezydium powiatowej rady narodowej może zarządzić zastosowanie środków, przewidzianych w § 2, na określonych terenach porośniętych wikliną poza plantacjami wikliny koszykarskiej, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo przeniesienia się z tych terenów chorób, chwastów i szkodników na plantacje wikliny koszykarskiej.

§ 4. Obowiązek stosowania środków, wymienionych w § 2 ust. 1, ciąży na właścicielu, dzierżawcy, użytkowniku bądź zarządcy terenu, na którym rośnie wiklina.

§ 5. Bezpośredni nadzór nad zwalczaniem chorób oraz tępieniem chwastów i szkodników na plantacjach sprawują prezydya gminnych, miejskich lub dzielnicowych rad narodowych.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *J. Dąb-Kocioł*

151

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ ZDROWIA

z dnia 1 czerwca 1953 r.

w sprawie higieny pracy w zakładach wytwarzających papę smołowcową i używających paku i smoły pogazowej przy produkcji.

Na podstawie art. 2 ust. 1 lit. a) i ust. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. z 1928 r. Nr 35, poz. 325 i z 1950 r. Nr 36, poz. 330) oraz art. 2 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. Nr 78, poz. 676) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze dotyczy higieny pracy w zakładach wytwarzających papę smołowcową i używających paku i smoły pogazowej przy produkcji.

§ 2. Do pracy przy transporcie i stosowaniu paku mogą być dopuszczone osoby po uprzednim zbadaniu ich przez lekarza przemysłowego; badanie lekarskie powinno uwzględnić również uczulenie osobnicze.

§ 3. Pracownicy przed dopuszczeniem do pracy powinni być dokładnie pouczeni przez kierownictwo zakładu pracy o tym, jak należy pracować przy paku, aby uniknąć schorzeń zawodowych.

§ 4. Pomieszczenia pracy nie mogą znajdować się w szopach ani w budynkach prowizorycznych.

§ 5. Pomieszczenia pracy powinny być zaopatrzone w urządzenia przewietrzające, zapewniające odprowadzanie oparów i dymów, jak również dopływ czystego powietrza. Pomieszczenia te powinny mieć wystarczający dopływ rozproszonego światła dziennego, wyłączający bezpośrednie działanie promieni słonecznych, a w po-

rze ciemnej powinny mieć dostateczne oświetlenie sztuczne.

§ 6. Pomieszczenia pracy powinny być w porze zimnej równomiernie ogrzane.

§ 7. Pak powinien być transportowany w opakowaniu w beczkach blaszanych lub drewnianych albo w postaci gotowej płynnej masy impregnacyjnej w cys'ernach.

§ 8. Pak na terenie zakładu pracy powinien być składowany w przeznaczonych na ten cel pomieszczeniach. Składanie paku luzem na podwórzu jest zabronione.

§ 9. Prace narażające na działanie paku przy robieniu i przenoszeniu powinny być dokonywane po zachodzie słońca i powinny być zakończone w takim czasie, aby pracownicy mieli możliwość dokładnego obmycia się przed wschodem słońca.

§ 10. Prace narażające na działanie pyłu paku należy wykonywać w kombinezonach pyłoszczelnych i w bieliznie, dostarczanej przez zakład pracy. Przy pracach tych należy nakładać na głowę i ramiona kaptur, a na ręce rękawice brezentowe. Oczy należy chronić okularami w oprawie z osłonami bocznymi ściśle przylegającymi do twarzy.

§ 11. 1. W razie narażenia nie okrytych części ciała na działanie pyłu paku pracownicy powinni uży-